

תקליטים, ברכות ושמיים

כל עתוני ישראל הזכירו השבוע כי בבוא שר החוץ משרה שרת, יום לפני התפטרותו, לפתיחת התערוכה של הצייר הברזילאי קאנדידו פורטינרו (ראה אמנות). ערך לו הקהל הפגנת אהדה מלווה תשואות סוערות. רק עתון אחד התעלם מכך: דבר, שהוציא את הקטוע הנידון ברגע האחרון ממש, מתחת מכש הדפוס... אגב, סימן מהימן להסתלקותו הקרובה של שרת ניתן עליידי שרת העבודה גולדה מאירסון. שבוע לפני פירסום החלטת ההתפטרות של שרת, נפרדה גולדה באורח פרטי מכמה פקידי גבוהים במשרדה, במסגרת הכנותיה ל"עבור למשרד-החוץ... פרט נוסף אודות ביקורו של העתונאי המצרי איברהים עיוזאת בישראל נתברר השבוע: בעלת חנות לצרכי מוסיקה בירושלים איימה לת' בוע לדין את משרד-החוץ, על שלא שילם בעד שלושה תקליטים ארוכינגון, הכוללים

שרה מאירסון וידיד ממשרד למשרד

את שיריה של שושנה דמארי. תקליטים אלה נרכשו עליידי עיוזאת, אך מלווה מ"משרד-החוץ, אלכסנדר דותן, הבטיח לי שלם את החשבון... ד"ר יגאל ירון, ששלח השבוע מכתב-ברכה לראש עיריית רמת-גן אברהם קריניצי במלאת לו 60 שנה, סיפר במכתב זה כי בתקופה בה כיהן כרמט"כל צה"ל, קיבל יום אחד מכתב ש"נשלח, לכבוד הרמט"גן... ד"ר זאב (וולפגאנג) פון ווייזל קיבל השבוע בשורה שהיתה מכניסה שמחה לכל בית אחר: הוא זכה בפרס של 7500 ל"י, בהגדלת איגרות המיקדמה. אולם למרות שהרופא-העיתונאי מגדרה אינו איש עשיר, לא היתה השמחה שרוייה בביתו. הסיבה: מחלתו הטרמטית של נכדו, בן 18 החודשים, בנו של עורך-הדין דן פון-ווייזל, המטילה צל כבד על המש"פחה כולה... ח"כית מפא"י בכה אירג"י סוף הוכיחה השבוע כי במלחמתה העקרונית לשינוי זכויות הנשים היא מוכנה ללכת עד הסוף ויותר מזה: בשעה שהכנסת איש-רה את החוק המחייב גברים לשאת את תעודות הזהות, כדי שאפשר יהיה בשעת הצורך לזהות מסתגרים ואנשי-כנופיות-הפ"ד דאיון, דרשה בבה בכל תוקף כי החוק יחול גם על נשים, ללא אפליה... בעל המשמר התפרסמה השבוע מודעת תודה הפותחת ב"לחברינו וידידנו, לאישים ולעסקני ציבור בישראל ובתפוצות" ומסיימת ב"ילדים ברת" יישובת, בעיר ובמושבה". על החתום: רגה ומרדכי אורן, פועה זמשה, שהחזירו בצורה זאת תודה למבכיהם... אשתו של הרמט"כל, רות דייך, נפלה השבוע קרבן לגניבה: מחסן יפואי המאכסן את השטחים מתוצרת ישובי-העולים, שהיא עוסקת בה"פצתם, נפרץ, אולם הגנבים נתפסו כעבור חצי-שעה בלבד.

ציור

מריו לירושלים

שעה שתושבי הבריה לא ידעו עדיין אם בחורי נטורי קרתא יפגינו נגד פתיחת בתי הקולנוע במוצאי-שבת או לא, התכנסו 100 אורחים בצערי השבת האחרונה בבית הנכות בצלאג הירושלמי. המאורע החגיגי: פתיחת תערוכת הציור המעניינת ביותר של השנה. במרכז עמד גבר שחום, מבוגר (53), חיך בצנעה לנוכחים. קאנדידו פורטינרו, ציירה הגדול של בראזיל, הביט סביבו והודיע בעברית גרונית: "התערוכה פתוחה. תודה רבה".

התערוכה כללה 100 מיצירותיו — החל מרישומים גועשים ועד לקטעי הפרסקות בהן קישט את בנין האו"ם בניו-יורק. בצבעיהם, בנושאים סיפרו הציורים את תולדות חייו של הצייר הגדול.

חייב זבעי המכולת. הם סיפרו על החודשים והשנים שבילה בעליית-הגג המח' זיקה בריו דה-זינורה, על גבר בעל תחמי פנים תאונניים ועינים יוקרות שישב שם וצייר. היו אלה שנות השלושים של קאנדידו. הוא צייר בהתקפות, כחיית פרא כלואה. כחדר הסמוך יבב תינוק בעריסה. הוא לא שמע אותו. הוא גם לא שמע כאשר קראה לו מריה אשתו לאכול. הוא רק מצץ את מקטרתו וצייר.

הוא צייר כושים שסחבו משאות במטעי הקפה האינסופיים סביב עיר מולדתו סאו פאולו; הוא צייר איכרים צמוקים, ילדים גועים במסע הנדידה הנורא של איכרי ה"צפון, בשנות הבערות; הוא צייר את בני הפרברים של ריו היפה.

מדי פעם, סחב איזה יריד מבקר אמנותי לעליית הגג. המבקרים באו, הסתכלו, הס' תלקו: זאת לא היתה הסתורה שרצו לקנות עשירי ברזיל לקישוט בתיהם. רק פורטרט אחד, שהיה מונח בקרן זווית, משך את תשומת לבו של מטרונה ברזילאית. הסניורה היתה מוכנה לשלם עבור פורטרט של עצי מה. קאנדידו צייר אותה. הוא היה חייב סכומים גדולים לבעל המכולת.

אמיגו בא העיררה. קאנדידו לא הש' תנה מאן. טעמם של עשירי בראזיל ושל מבקרי האמנות בעולם כולו הוא שהשתנה. השבוע, סיפר כיצד התחיל את הקריירה שלו כצייר. "נולדתי למשפחה עניה ליד סאו פאולו", סיפר. "הייתי רגיל. לא הצטיינ'תי בשום דבר. אפילו לא בציור".

יום אחד, בהיותו בן 12, הגיע לחווה צייר איטלקי. איש לא ידע את שמו. קראו לו "אמיגו" (חבר). הוא תיקן את ציורי הכנסיה שבלו מרוב זוקן, הוסיף כמה דמויות קדו' שות משלו. קאנדידו עזר לו; החליה כצופה, אחר-כך כמערכת צבעים ולבסוף כצייר. עובדי החווה התפעלו כולם מהנער, עודדו אותו ללכת לעיר הגדולה ולהיות בן-אדם. שלוש שנים חסכה כל המשפחה כסף כדי לקנות לקאנדידו כרטיס רכבת לריו. הנער נתקבל לבית-הספר לאמנות, אולם לא שכת את דבריו בני הכפר: "אתה חייב להשאר אחד משלנו".

מוסיקה

המלך בכה כתינוק

לפי החווה שחתם עם המפסון בפאריס, היה על אמרגן משה ואלין לשלם ללהקה 1080 ל"י ליום. נוסף לזאת, התחייב בתש' ליום דמי איכסונם ומזונם של ארבע איש — המפסון עצמו, אשתו גליידיס ושני מזכירים — בבית-מלון ממדרגה ראשונה. בתום הסיור, גילה ואלין כי במקום ה' ריווח הגדול המקווה, נשאר לו הפסד נקי של 10 אלפים ל"י. על כך, כאשר הגיש מלון דן התלאביבי את חשבון הארחה של ארבעת אנשי התזמורת, התעכב ואלין על כל סכום וסכום.

הוא שילם ללא כל ויכוח למעלה מ-4500 ל"י אך סירב בכל תוקף לפרוע חשבון של 1600 ל"י, שהיה מורכב מפריטים אישיים כגון: הזמנת אורחים למסיבות שמפן פריטיות, משלוח מיברקים, הלוחאות קטנות בכסף מזומן מקופאי המלון. "זה", טען ואלין, "חורג מתחום האיכסון והמזון". גליידיס המפסון, אשה מלאת מרץ, מסרה את העניין לטיפולו המשפטי של עורך-דין מיכאל כספי. מודוע? לדברי ואלין: "היא שונאת אותי ללא כל סיבה הגיונית והח' ליטה בכל מחיר ללכלך את שמי". מלך הגיאו עצמו בכה כתינוק בשעת הפרידה. ליבו נקרע בין אשתו התקיפה ובין ידירו ואלין.

בגדי ים

מעילי רחצה

במבחר עשיר

אפ"ע

ירושלים • תל-אביב • חיפה

מפעל חדש של "ידיעות אחרונות" המלון החדש של א. אבן שושן בכל בית

3 כרכים ב-9.500 ל"י (במקום 17)

בכל כרך 600 עמוד 3000 ציורים

נייר משובח כריכה מהודרת

ראו דוגמאות בתחנות ההרשמה